

বৰপেটা

অনুশীলনী:

১। শব্দ অৰ্থ:

পৰাগ - প্ৰাগ

জুৰা - শাঁত পেলা

পূৰ্ণব্ৰহ্ম - ভগৱান

পদ-ৰজ - পদধূলি

পূত - পবিত্ৰ

ইথানৰ - এই স্থানৰ

বঠা - নাও চলাওঁৱা এবিধ কাঠৰ সঁজুলি

বিমল - পৱিত্ৰ , নিৰ্মল

নিজান - নিস্তন্ধ , নিমাত , নিৰ্জন

জিনি - জয় কৰি, ভেদি শাওঁক - তাপ দুখ - কষ্ট , মনৰ অশান্তি

পলা - আঁতৰি যা

নাওখেল - নাও চলাওঁৱা এবিধ খেল (অসম আৰু কেৰেলাত প্ৰসিদ্ধ)

উলাহ - আনন্দ

ৰাওঁল - কোহাল, ডাঙৰ হাই, হাহাকাৰ

চাবে চাবে - বঠাৰ প্ৰতিটো আঘাতত

চউপাশে - চাৰিওফালে

মৃদঙ্গ - সৰু ঢোলৰ দৰে এবিধ বিশেষ বাদ্য

সংকীৰ্তন - বহুতে সমস্বৰে কৰা কীৰ্তন

ধৰালই - ধৰালৈ পৃথিৱীলৈ

সাম্য মন্ত্ৰ - যি মন্ত্ৰই সকলোকে সমানতাৰ ভাবেৰে বান্ধে বা প্ৰভাবিত কৰে , সমান কৰা

মান - দেৱস্থান, যি ঠাইত দেৱতা থাকে যত ভক্ত সকলে পূজা - সেৱা কৰে

২। তলৰ প্ৰশ্নবোৰৰ উত্তৰ দিয়া:

(ক) বৰপেটা ধামক কিয় অসমৰ কাশীপুৰী, দ্বাৰকা, মথুৰাপুৰী বুলি কবিয়ে কৈছে?

উত্তৰ:- বৰপেটাৰ ধৰ্মীয় পৰিৱেশ আৰু বৰপেটা সত্ৰৰ মহিমা দেখি মুগ্ধ হৈ অসমৰ কাশীপুৰী, দ্বাৰকা, মথুৰাপুৰী বুলি কবিয়ে কৈছে।

(খ) কাৰ পদ-ধূলিৰে বৰপেটা ধাম পৱিত্ৰ তীৰ্থত পৰিণত হৈছে?

উত্তৰ:- হৰিৰ পদ-ধূলিৰে বৰপেটা ধাম পৱিত্ৰ তীৰ্থত পৰিণত হৈছে।

(গ) ক'ত ক'ত হৰিনাম শুনিবলৈ পাওঁৱা যায়?

উত্তৰ:- উতসৱ-পৰ্ব, বিয়া-সবাহ, খেন-ধেমালিত হৰিনাম শুনিবলৈ পাওঁৱা যায়।

(ঘ) হৰিনামৰ ধ্বনিয়ে সকলোৰে মনত কেনে প্ৰভাৱ পেলায়?

উত্তৰ:- হৰিনামৰ ধ্বনিয়ে সকলোৰে অন্তৰ পৱিত্ৰ কৰে।

(ঙ) নাও খেল কেতিয়া খেলা হয় ? 'হৰিবােল', 'ৰামবােল' বুলি ডেকাহঁতে কেতিয়া চিঞৰে?

উত্তৰ:- নাও খেল ভাদমহীয়া খেলা হয়।

(চ) মহাপুৰুষগৰাকীয়ে কি আদৰ্শ প্ৰচাৰ কৰিছিল জনগণৰ মাজত?

উত্তৰ:- মহাপুৰুষগৰাকীয়ে উচ্চ-নীচ, ভেদা-ভেদ আঁতৰাই সকলোকে সমান চকুৰে চাইছিল এই আদৰ্শ প্ৰচাৰ কৰিছিল জনগণৰ মাজত।

(ছ) অসমীয়া ভাষাক কি উপায়েৰে পূৰ্ণতা দান কৰিছিল?

উত্তৰ:- অসমীয়া ভাষাক হৰিনাম, কীৰ্তনৰ মাধ্যমৰ যোগেদি পূৰ্ণতা দান কৰিছিল।

(জ) নাৱৰীয়াহঁতে হৰিনাম গাই ক'ত নাও বাই যায়?

উত্তৰ:- নাৱৰীয়াহঁতে হৰিনাম গাই বৰপেটাৰ বিখ্যাত ভাদমহীয়া নাওখেলত নাও বাই যায়।

৩। বাক্য ৰচনা কৰা:

শোক-তাপ - ভালসোকৰ মৃত্যু হ'লে সকলোৱে শোক-তাপ কৰে।

পৰাণ - মানুহজনে পৰাণ ত্যাগ কৰিলে।

নিজান - নিজান ৰাতি সৰু শব্দও ডাঙৰকৈ শুনা যায়।

সংকীৰ্তন - শাওনমাহত সকলোৱে লগলাগি সংকীৰ্তন কৰে।

সাম্য মন্ত্ৰ - মহাত্মা গান্ধীয়েসকলোকে সাম্য মন্ত্ৰ ভাবে চাইছিল।

চউপাশে - আমাৰ ঘৰৰ চউপাশে তামোল গছ আছে।

জুৰা - মৃদু বতাহজাকে সকলোৰে দেহা-মন জুৰ পেলায় যায়।

৪। এটা শব্দত লিখা?

আৰ্হি এটা দিয়া হৈছে। মনােযােগেৰে চোৱা আৰু লিখা -

হাতী চলায় যিয়ে - মাউত।

নাও বায় যিয়ে - নাওঁৰীয়া।

পথাৰত গৰু চৰােৱা ল'ৰা - গৰখীয়া।

খেতি কৰে যিয়ে - খেতিয়ক।

মাটিৰ পাত্ৰ গঢ়া লােক - কমাৰ।

যি ঘৰত নাম কীৰ্তন কৰা হয় - নামঘৰ।

বাটে বাটে যােৱা লােক - বাটৰুৱা।

৫। ' ক ' স্তম্ভৰ শব্দ কেইটাৰ লগত ' খ' স্তম্ভৰ শব্দকেইটা মিলাই

লিখাঃ	'ক'	'খ'
	মহিমা	খোল
	নাও	নীচ
	পাপী	জপি
	উচ্চ	বায়
	মহামন্ত্ৰ	গায়
	তাল	তাপী

উত্তৰঃ

মহিমা - জপি।

নাও - বায়।

পাপী - তাপী।

উচ্চ - নীচ।

মহামন্ত্র - গায়।

তাল - খোল।